

Б. О. Куріцин

Кадочникова Лариса Валентинівна

КАДОЧНИКОВА Лариса Валентинівна (30. 08. 1937, Москва) – актриса, художниця. Дочка [Н. Алісової](#). Народний артист України (1992), РФ (2005). Державна премія України ім. Т. Шевченка (1991). Орден «За заслуги» 3-го (1997) та 2-го (2007) ступ. Закін. ВДІК (Москва, 1961; викл. О. Пижова). Відтоді – актриса театру «Современник» (Москва), від 1965 – Нац. театру рос. драми ім. Лесі Українки (Київ). У 1960-х рр. разом із *С. Параджановим*, [Ю. Іллєнком](#) та *І. Миколайчуком* брала участь у становленні «київ. школи поет. кіно» – нових принципів і засобів кіномови, тісно пов'яз. з поетикою укр. фольклору. К. – інтелектуал. й емоц. актриса, яка володіє талантом відчувати й передавати тонкі нюанси люд. психології. Авторка низки графіч. (зокрема «Цирк», 1969; «Карпати», «В ніч на Івана Купала»; обидві – 1971; «Дездемона», 1974; «Віктор Хара на стадіоні», 1975; «Шарлотта з “Вишневого саду”», 1977; «Самотність», 1980; «Лариса Огудалова з “Безприданниці”», 1982) і живопис. («Нічні ігри», 1977; «Маки», 1989; «Букет ромашок», 1992; «Любий друг», 1997; «Квіти», 2007) робіт. Персон. виставки – у Києві (1995, 1997), Мюнхені, Празі (обидві – 1998), Стокгольмі, Мальме (Швеція; обидві – 1999). Видала кн. «“Белая птица”: полеты наяву и во сне» (В., 2008).

Фотоілюстрації

Основні ролі

Принцеса («Голий король» Є. Шварца), Чаклунка («Старша сестра» В. Розова), Ольга Кніппер («Насмішкувате моє щастя» Л. Малюгіна), Лариса, Кручиніна («Безприданниця», «Без вини винні» О. Островського), Гончарова («Останні дні» М. Булгакова), Інна («Вечірнє світло» О. Арбузова), Анна Андріївна («Ревізор» М. Гоголя), Емма («Розлучення по-російськи» Н. Птушкіної), Філумена («Філумена Мартурано» Е. де Філіппо), Дездемона

(«Отелло» В. Шекспіра), Мати («Янголятко, або Сексуальні неврози наших батьків» Л. Берфуса); у кіно – Ліза («Василь Суриков», реж. А. Рибаків), Жозефіна («Мічман Панін», реж. М. Швейцар; обидва – 1960), Лариса («Вулиця Ньютона, будинок № 1», 1963, реж. В. Вульфівич), Пидорка («Ніч напередодні Івана Купала»), Дружина («Криниця для спраглих»; обидва – 1968), Дана («Білий птах з чорною ознакою», 1971; усі – реж. Ю. Ілленко), Марічка («Тіні забутих предків», 1964, реж. С. Параджанов; фільм став лауреатом низки Мкф та міжнар. премій), Дама («Хористка», 1978, реж. А. Муратов), Дружина («Злет», 1979, реж. С. Куліш), Мати («Чорна курка, або Жителі підземного царства», 1998, реж. В. Гресь; «Підступи кохання», 8 серій, 2006, реж. О. Гойда; «Мати напрокат», 2010, реж. М. Михайлов).

Рекомендована література

1. Лемешева Л. Професія – актор. К., 1987;
2. Брюховецька Л. Поетична хвиля українського кіно. К., 1989;
3. Її ж. Лариса Кадочникова: вчора і сьогодні // Кіно-Театр. 2007. № 2;
4. Л. Кадочникова: «Нам нужно повернутися лицом друг к другу» // День. 2007, 30 июля;
5. Косничук Э., Евграшина М. Недуг у нас с Ларисой общий – любовь // Факты. 2007, 31 июля;
6. Вергелис О. Лариса Кадочникова сегодня и всегда // ЗН. 2007, 1 сен.; Машенко М. Лариса // КіЖ. 2007, 3 жовт.;
7. Вергелис О. Билет на вчерашний спектакль. К., 2009;
8. Л. Кадочникова: «В моем имени – красота полета чайки и ... обреченность» // Веч. вести. 2010, 1 фев.

Бібліографічний опис:

Кадочникова Лариса Валентинівна / Б. О. Куріцин // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2011. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-12108>

2001-2024 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).